

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Třebíči rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Tesařem ve věci

žalobců: a) **J. Ch.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
b) **V.Ch.**, narozená XXXXX
bytem XXXXX
oba zastoupení advokátem JUDr. Jaroslavem Pavlasem, Ph.D.
sídlem Náměstí 22/24, 594 01 Velké Meziříčí

proti
žalovanému: **K. Ch.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený opatrovnící D.Ch.
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Veronikou Ščukovou
sídlem Bráfova tř. 764/50, 674 01 Třebíč

o vydání věci

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat žalobcům, kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně, nejpozději do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku tyto věci:

A:

- a) plastová nádrž na vodu (solanka), použitá od solného roztoku, bílošedá barva, plast, obdélníkový tvar – objem 9 m³, bez označení,
b) nádrž na vodu 3000 lt. - ocelová, barva šerá, orezlá,
c) vyorávač brambor – TEK – starý stroj, který je osazen ocelovými koly bez pneumatik,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Nováčková.

- e) dlažba obkladová 2 palety a odvodňovací žlaby 2 palety – nově zakoupené zboží,
 - f) štěrk - 19,35 tun
 - g) paletizační vidle UN 053 – tzv. po domácku upravená verze paletizačních vidlí na manipulaci k nakladači,
 - h) dvoukolový přívěs tzv. plat'ák (domácí výroba), barva šedá, jednonápravový, délka 6 metrů, šířka 180 cm, dřevěná ložní plocha,
 - i) smyk 5 m (domácí výroba), na přípravu půdy, o celkovém záběru po rozložení o šířce 5 metrů, barva zeleno rezavá, skládá se z dvou ocelových břitů a pěti smykobrán,
 - j) náhradní díly na sběrací vůz a rozmetadlo, jedná se o podávací zařízení ke sběrnému vozu, zelené barvy,
 - k) kultivátor (domácí výroba) – stroj na přípravu půdy domácí výroby o záběru 2,40 m, skládá se z dvou zahlubovacích kol, 17 pér (radliček) a třech brán,
 - l) kultivátor rozkládací 5 m – jedná se o neúplný stroj, rozkládací, o šířce 5 metrů,
 - m) železné schody ocelové se zábradlím,
- B:
- a) sběrací vůz MV3-042 č. stroje 7721 – na sběr sena s ocelovou výplní, šedé barvy, označení číslem „304“.
 - d) palety 32 ks
 - e) materiál – kovový odpad (PDP), železo – traverzy o délce 12 metrů o počtu 6 ks, traverzy o délce 8 metrů o počtu 2 kusů, 2 kusy ocelové sloupy o délce 6 metrů, 1 kus „I“ profil o délce 7 metrů, 15 kusů „U“ profilů o rozměrech 1,2 x 2,5 m, barvy šedé,
 - g) materiál – smyková lišta, výrobce AGROCHEMA, družstvo,
 - h) rozmetací vůz RU-5 – na rozmetání hnoje, jednonápravový s podlahovým posuvným pásem a rozmetacím mechanismem,
 - i) smykobrány 12 m,
 - j) malý sběrací vůz – na sběr sena,
 - k) cement 72 ks á 25 kg,
 - l) zábrany – 3 kusy,
 - m) radličkový podmítač – na podmítku, skládá se z radliček a z rámu o záběru 3 metry,

II. V části, ve které se žalobci domáhali vydání rozhodnutí, kterým bude žalovanému uložena povinnost vydat jim jako oprávněným společně a nerozdílně movité věci označené pod položkami

B b) dobytčí váha – na zvážení zvířat o váze do 1 000 kg, železná konstrukce bez podvozku, bez barvy, rezavá,

B c) lis vysokotlaký – zelené barvy, složený z ocelového rámu a pohonné jednotky na tlak,

B f) hnojivo – močovina – jeden celý vak, 500 kg (pytlovina), výrobek označený pod obchodním názvem Močovina N46,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Nováčková.

B n) kulaté balíky sena a slámy – 60 ks balíků slámy (balík o průměru 150 cm) a 38 ks balíků sena (balík o průměru 150 cm),
se žaloba zamítá.

III. V části, ve které se žalobci domáhali, aby byla žalovanému uložena povinnost vydat jim jako oprávněným společně a nerozdílně movité věci označené v žalobě pod položkami

A d) sendvičové panely (minerální vata) a

A n) PUR panely a lišty,

se řízení zastavuje.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice náhradu nákladů řízení ve výši 1 181 Kč na účet Okresního soudu v Třebíči do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou doručenou soudu dne 8. 8. 2022 ve znění jejího upřesnění a změny připuštěném soudem v průběhu řízení domáhali vydání rozhodnutí, kterým bude žalovanému uložena povinnost vydat jim jako oprávněným společně a nerozdílně movité věci specifikované v žalobě. Žalobu odůvodnili tím, že oba žalobci jsou manželé a provozují zemědělskou činnost. Žalobce J.Ch. byl bratrancem K.Ch., narozeného XXXXX, zemřelého XXXXX, posledně bytem XXXXX, který rovněž provozoval zemědělskou činnost a v této oblasti si vzájemně vypomáhali a spolupracovali. K.Ch. byl rozvedený a žil sám, v nemoci před jeho smrtí o něj pečoval žalobce J.Ch.. Předmětné movité věci v jejich spoluvlastnictví byly a jsou umístěny na pozemku náležejícím k domu na adrese XXXXX, který byl ve vlastnictví K.Ch.. V rámci dědického řízení po K.Ch. se žalobci pokoušeli o dohodu o vydání předmětných věcí s matkou a opatrovnící žalovaného D.Ch., nicméně ta vydání předmětných věcí žalobcům odmítla a pozitivně nereagovala ani na výzvu žalobců zaslanou jí před zahájením řízení.
2. Opatrovnice žalovaného navrhla zamítnutí žaloby s tím, že žalobci u řady předmětných věcí neprokázali jejich vlastnictví a některé z nich se nepodařilo ani jednoznačně identifikovat. Dle jejího názoru byly žalobci požadované věci součástí dědictví žalovaného po jeho otci K.Ch. a v dědickém řízení po tomto zůstaviteli je nabyt do vlastnictví žalovaný. Nejsou proto dány žádné důvody pro jejich vydání žalobcům.
3. Ohledně movitých věcí označených původně v žalobě jako položky A bod n/ PUR panely a lišty a A bod d/ sendvičové panely (minerální vata) vzali žalobci při jednání soudu dne 9. 5. 2023 žalobu zpět s tím, že tyto věci jim byly po zahájení řízení žalovaným vydány. Soud proto v této části dle § 96 odst. 2 o.s.ř. řízení zastavil a věcně rozhodoval pouze o zbývajících částech žaloby.
4. Z usnesení Okresního soudu v Třebíči ze dne 6. 10. 2021, č.j. 19 D 667/2021-171, soud zjistil, že v rámci dědického řízení po zůstaviteli K.Ch., nar. XXXXX, zemřelému XXXXX, posledně bytem XXXXX (dále jen zůstavitel), bylo zjištěno, že zůstavitel nezanechal pořízení pro případ smrti a jeho jediným dědicem ze zákona je žalovaný, který dědictví po zůstaviteli neodmítl. Žalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Třebíči ze dne 12. 9. 2013, č.j. 10 Nc 625/2012-39, zbaven způsobilosti k právním úkonům a rozsudkem stejného soudu ze dne 14. 6. 2016, č.j. P 239/2013-69, byla jeho opatrovnící jmenována D.Ch., nar. XXXXX, bytem XXXXX.

5. Předně je třeba uvést, že při místním šetření konaném 12. 4. 2023 na pozemku náležejícím k domu na adrese XXXXX byly všechny movité věci specifikované v žalobě nalezeny na tomto pozemku a jsou zachyceny ve fotodokumentaci připojené k zápisu o místním šetření. Reálně tak na pozemku nyní ve vlastnictví žalovaného existují a soud se proto musel dále zabývat otázkou jejich vlastnictví.
6. Podle § 1040 odst. 1 občanského zákoníku kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal. Podle § 1041 odst. 1 občanského zákoníku kdo se domáhá, aby mu věc byla vydána, musí ji popsat takovými znaky, kterými se rozeznává od jiných věcí téhož druhu. Podle § 1041 odst. 2 občanského zákoníku vydání movité věci, kterou nelze rozeznat podle odstavce 1, zejména jedná-li se o peníze nebo cenné papíry na doručitele smíšené s jinými věcmi téhož druhu, se lze domáhat, jen lze-li z okolností seznat vlastnické právo osoby, jež právo uplatňuje, a nedostatek dobré víry osoby, na níž je požadováno vydání věci.
7. Námitku žalovaného ohledně nemožnosti jednoznačně předmětné movité věci jednoznačně rozeznat od jiných věcí téhož druhu ve smyslu ustanovení § 1041 odst. 1, 2 občanského zákoníku shledal soud i po provedení místního šetření za důvodnou pouze ohledně movitých věcí, ohledně jejichž vydání byla ve výroku II. žaloba zamítnuta. U položky B b/ dobytčí váha vyplývá z inzerce zůstavitele ne serveru Bazos.cz, že se dobytčí váhu do 1 000 kg pokoušel v roce 2021 krátce před svým úmrtím neúspěšně prodat (č.l. 139 spisu), a na stejném serveru se ve stejné době neúspěšně pokoušel prodat balíky sena v kulatých balících 150 cm (č.l. 140 spisu). Byť lze považovat za logické vysvětlení žalobce J.Ch., že vzhledem k nepříznivému zdravotnímu stavu zůstavitele vyřizoval zamýšlené prodeje jeho jménem on, je z textu obou e-mailů serveru Bazos.cz zřejmé, že k prodeji byly nabízeny jménem zůstavitele jako prodávajícího a žalobce vlastnictví zůstavitele k těmto věcem tehdy akceptoval. Z daňového dokladu na č.l. 142 spisu vyplývá, že hydraulický lis objednal a zaplatil v prosinci 2017 zůstavitel. Z daňového dokladu na č.l. 143 spisu soud dále zjistil, že močovinné vaky Urea 46 N v hmotnosti 2 000 litrů byly dodány v srpnu 2020 zůstaviteli. Shora uvedená zjištění tak nasvědčují spíše závěru, že tyto movité věci náležely do vlastnictví zůstavitele a nabyt je v rámci dědictví do vlastnictví žalovaný. I kdyby však měli žalobci ve společném jmění věci stejného nebo podobného druhu, nelze je postupem dle § 1041 občanského zákoníku rozeznat od jiných věcí téhož druhu. V této části proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Naproti tomu dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná u ostatních věcí, ohledně nichž nebyla žaloba zamítnuta či nebylo řízení zastaveno. Veškeré tyto movité věci nabyli žalobci za trvání jejich manželství do SJM a jsou proto k žalobě na jejich vydání aktivně legitimováni společně a nerozdílně. Z čestných prohlášení na č.l. 21 – 27 spisu a č.l. 30 – 34 spisu a svědeckých výpovědí svědků M.B., Z.S., M.Ch., J.T. M.C., B.Ch. a J.V., kteří shodně potvrdili jako svědci správnost údajů ve svých čestných prohlášeních a jednoznačně identifikovali na fotografiích z místního šetření movité věci uvedené v jejich čestných prohlášeních, vzal soud za prokázané, že plastovou nádrž na vodu pod položkou A a/ žalobního petitu (dále jen žaloby) koupil žalobce J. Ch. v roce 2016 od M.B., nádrž na vodu na 3 000 litrů pod položkou A b/ koupil stejný žalobce v roce 2009 od Z.S., vyorávač brambor – TEK pod položkou A c/ koupil stejný žalobce v roce 2019 od J.V., paletizační vidle pod položkou A g/ koupil stejný žalobce v roce 2008 od J.T., trubkový kultivátor 5 m pod položkou A l/ koupil stejný žalobce v roce 2013 od M.C. a rozmetací vůz RU – 5 a radličkový podmítač uvedené pod položkami B h/ a B m/ žaloby přenechala po skončení své podnikatelské činnosti asi před dvaceti roky B.Ch. darem žalobkyni V.Ch. jako své snaše. V případě položky A e/ žaloby dlažba obkladová 2 palety a odvodňovací žlaby 2 palety – nově zakoupené zboží a položky A f/ žaloby šterk 19,35 tun vzal soud spoluvlastnictví žalobců za prokázané na základě výpovědi svědka M.Ch., který tyto věci jednoznačně identifikoval na základě fotografií pořízených při místním šetření s tím, že tyto věci prodal před asi čtyřmi roky žalobci J.Ch.. Spoluvlastnictví žalobců k movitým věcem domácí výroby uvedeným pod položkami A h/ dvoukolový přívěs, A i/ smyk 5 metrů na přípravu půdy a A k/ kultivátor vzal soud za prokázané ze svědeckých výpovědí

J.H., J.V. a J.Ch., kteří ve svých svědeckých výpovědích tyto věci na předložených fotografiích z místního šetření jednoznačně identifikovali s tím, že se jedná o movité věci vlastní výroby zhotovené žalobcem J.Ch. za pomoci jeho bratra J.Ch. a zřejmě i jejich otce. K prokázání spoluvlastnictví náhradním dílům a rozmetadlu pod položkou A j/ žaloby předložili žalobci sice pouze čestné prohlášení podepsané J.Ch. datované 9. 7. 2021, nicméně vzhledem k prokázanému spoluvlastnictví žalobců ke sběracímu vozu i rozmetadlu považuje soud za logické, že společně s nimi nabyli žalobci i náhradní díly k nim. Ohledně železných schodů se zábradlí pod položkou A m/ žaloby potvrdil svědek M. P., že tyto schody po skončení jeho podnikatelské činnosti již nepotřeboval a daroval je proto žalobci J.Ch., z fotografie pořízené při místním šetření svědek schody jednoznačně identifikoval.

9. Z kupní smlouvy uzavřené dne 23. 5. 2006 mezi Agrodružstvem Jevišovice jako prodávajícím a žalobkyní V.Ch. jako kupující a k ní se vztahujícího daňového dokladu vystaveného prodávajícím vzal soud za prokázané spoluvlastnictví žalobců k sběracímu vozu pod položkou B a/ žaloby, neboť tato smlouva obsahuje dostatečnou identifikaci typu vozu a soud nemá i na základě místního šetření pochyb o tom, že se jedná o stejný sběrný vůz. Vlastnictví žalobců k 32 kusům palet uvedeným pod položkou B d/ žaloby vzal soud za prokázané z čestného prohlášení P.B. datovaného 8. 2. 2021, o jehož pravdivosti nemá soud vzhledem k pravdivosti ostatních čestných prohlášení předložených žalobci důvod pochybovat. Spoluvlastnictví žalobců k těmto paletám navíc potvrdil ve své výpovědi svědek J.H.. Nákup kovového odpadu specifikovaného žalobci pod položkou B e/ žaloby byl žalobci doložen daňovým dokladem vystaveným v červnu 2017 společností ADW AGRO, a.s. U této položky lze sice souhlasit se žalovaným v tom, že v původním znění daňového dokladu nebyl tento odpad dostatečně specifikován a byl doplněn až v říjnu 2021, nicméně toto doplnění je označeno razítkem prodávající společnosti a o jeho správnosti nemá rovněž soud důvod pochybovat. Spoluvlastnictví žalobců ke smykové liště a smykobránám 12 metrů pod položkami B g/, i/ žaloby doložili žalobci daňovými doklady vystavenými Agrochema, družstvo, na č.l. 15 a 17 spisu, přičemž smykobrány jsou v daňovém dokladu identifikovány a z výpisu z účetnictví zůstavitele na č.l. 144 spisu je nelze identifikovat. Spoluvlastnictví žalobců k těmto bránám navíc potvrdil ve své výpovědi svědek J.H.. Nákup smykové lišty žalobci sice nelze z daňového dokladu na č.l. 15 spisu pro jeho neurčitost zjistit, nicméně žádná podobná položka uvedena ve výpisu z účetnictví zůstavitele není a lze proto žalobcům věřit, že se předložený daňový doklad této lišty týká. V účetnictví zůstavitele není uveden ani malý sběrací vůz pod položkou B j/ žaloby, naopak spoluvlastnictví žalobců k tomuto vozu potvrdil ve své výpovědi svědek M.P.. Koupi cementu pod položkou B k/ spisu doložili žalobci daňovým dokladem na č.l.19 spisu vystaveným společností Vasta stavebniny, a.s., který byl vystaven až po úmrtí zůstavitele a je proto vyloučeno, aby předmětný cement nabyl do vlastnictví žalovaný v rámci dědictví po zůstaviteli. Spoluvlastnictví žalobců k zábranám pod položkou B l/ žaloby pokládá soud za prokázané z daňového dokladu na č.l. 20 spisu, kde jsou co do množství specifikovány a ani tyto zábrany nejsou uvedeny v účetnictví zůstavitele.
10. Ke shora uvedeným skutkovým závěrům je třeba dále uvést. soud nemá na základě svědeckých výpovědí zejména svědků J.H., J.Ch. a M.P., pochyb o tom, že zůstavitel nebyl nejméně jeden rok před jeho úmrtím schopen ze zdravotních důvodů hospodařit bez pomoci jiných osob, žalobce J.Ch. mu s hospodařením pomáhal a staral se o něj v nemoci, a lze proto logicky předpokládat, že žalobci měli předmětné věci na pozemku zůstavitele uloženy s jeho souhlasem. I věci jinak individuálně nespecifikovatelné, jako jsou například štěrk či cement v obalech, se přitom na pozemku zůstavitele nepochybně nacházejí, a lze je proto ve smyslu § 1041 občanského zákoníku jednoznačně identifikovat. Soud proto dospěl k závěru, že ohledně movitých věcí specifikovaných ve výroku I. rozsudku jsou dány důvody pro úspěšné podání žaloby dle § 1040 odst. 1 občanského zákoníku žalobci a v tomto rozsahu žalobě vyhověl.

11. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl soud dle § 142 odst. 2 a § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. za použití § 150 o.s.ř., neboť každý z účastníků měl ve věci úspěch pouze částečný a částečně byla pro chování žalovaného, který část věci vydal žalobcům až po zahájení řízení a byla tak pro jeho chování vzata zpět žaloba, která byla podána důvodně. Podle výsledku věci by příslušelo právo na náhradu části nákladů řízení převážně úspěšným žalobcům. Soud však dospěl k závěru, že sám žalovaný se na vzniku sporu svým jednáním ani opomenutím nijak nepodílel, je zbaven způsobilosti k právním úkonům, a tudíž nezpůsobilý k hospodaření s vlastním majetkem a vlastní výdělečné činnosti. Jsou tak dány vzhledem k okolnostem věci i poměrům žalovaného důvody hodné zvláštního zřetele dle § 150 o.s.ř. pro nepřiznání práva na náhradu části nákladů řízení žalobcům a soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
12. O nákladech řízení vzniklých státu v souvislosti s vyplacením svědeckého předvolanému svědku M.P. ve výši 1 181 Kč rozhodl soud dle § 147 odst. 1 o.s.ř., podle kterého účastníku či jeho zástupci může soud uložit, aby hradil náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, jestliže je způsobili svým zaviněním. Tento svědek byl soudem předvolán na návrh žalobců, přičemž až při jednání žalobci zjistili, že tento svědek byl navržen omylem a k věci se nemůže vyjádřit, byl již zdejší soudem vyslechnut jako svědek v jiné skutkově nesouvisející věci mezi stejnými účastníky. Tyto náklady by tak bez omylu žalobců nevznikly a soud proto rozhodl, že jsou žalobci povinni společně a nerozdílně je státu nahradit na účet Okresního soudu v Třebíči.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Třebíči do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Třebíč 15. června 2023

JUDr. Jan Tesař v. r.
samosoudce